

Evangelí del diumenge de la setmana XVIII de durant l'any (B): el pa de Déu

Evangelí i comentari de l'Evangelí del diumenge de la setmana XVIII de durant l'any. “L'obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat” (v. 29). Déu vol obrar miracles en nosaltres. Per això ens demana la humilitat d'acudir a la seva misericòrdia i el seu perdó als sagraments.

Evangelí (Jn 6, 24-35)

Així, doncs, quan la gent s'adonà que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, van pujar a les barques i se n'anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús.

Així que el trobaren a l'altra banda del llac, li van preguntar:

-Rabí, quan has arribat?

Jesús prengué la paraula i els digué:

-Us ho ben asseguro: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats. Però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dona vida eterna. I el Fill de l'home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l'ha acreditat amb el seu segell.

Els li preguntaren:

-Com hem d'actuar per a fer les obres de Déu?

Jesús els respongué:

-L'obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat.

Li replicaren:

-I tu, quin senyal prodigiós realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Esriptura: Els donà pa del cel per aliment.

Llavors Jesús els respongué:

-Us ho ben asseguro: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dona l'autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel i dona vida al món.

Els li demanen:

-Senyor, dona'ns sempre pa d'aquest.

Jesús els diu:

-Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no
passarà fam i qui creu en mi no
tindrà mai set.

Comentari

L'evangeli d'aquest diumenge recull un fragment de l'anomenat discurs del pa de vida pronunciat per Jesús a la sinagoga de Cafarnaüm. El recent miracle de la multiplicació dels pans i dels peixos serveix al Mestre de marc i ocasió per exposar veritats molt profundes sobre el misteri de l'Eucaristia i sobre la necessitat de la fe. Avui ens aturarem breument en aquest segon aspecte.

Ens podria cridar l'atenció la poca capacitat dels oients de Jesús per comprendre l'anunci de l'Eucaristia que estava fent. Ells es quedaven

matusserament en el pla material; desitjaven rebre de Jesús més aliments; pensaven que el poder del mestre de Galilea era una solució atractiva i fàcil als seus problemes materials i diaris. I a més li demanaven més intervencions clares, si volia que confiessin en Ell.

Però Jesús els anima a ser més sobrenaturals, a obrar “però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna. I el Fill de l'home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l'ha acreditat amb el seu segell” (v. 27).

Aquesta poca capacitat d'aquella gent per comprendre el llenguatge de Jesús podem patir-la nosaltres també, gairebé sense adonar-nos-en. Ens succeeix quan a les nostres peticions a Déu ens centrem en els béns materials, com la salut física, el treball, diversos èxits, aprovar

exàmens, etc., però ens oblidem potser de donar prioritat a la petició habitual pels béns espirituals: la conversió, l'estat de gràcia, la tornada als sagraments i a l'amistat amb Déu, la generositat per lliurar-se a Ell totalment, etc.

Aquesta *jerarquia sobrenatural* de les nostres peticions a Déu, donant prioritat als béns espirituals, sense deixar per això de demanar els altres, transforma la nostra manera de pensar i d'actuar: “obreu per l'aliment que perdura fins a la vida eterna”, ens diu Jesús. Si obrem així, tindrem cada cop més *vida de fe*.

A aquest respecte, escrivia sant Josepmaria en una ocasió: “De vegades sentim dir que avui sovintegen menys els miracles. ¿No deu ésser que són menys les ànimes que viuen una vida de fe? (...) Hem de creure amb una fe ferma en qui ens salva, en aquest Metge diví que

ha estat enviat justament per guarir-nos. Creure amb tanta més força com més gran o més desesperada sigui la malaltia que patim. Hem d'adquirir la mesura divina de les coses, no perdem mai el punt de mira sobrenatural, i comptant que Jesús també es val de les nostres misèries, perquè resplendeixi la seva glòria"^[1].

Jesús diu als seus oients: “L'obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat” (v. 29). Déu vol obrar miracles en nosaltres; sobretot el miracle de la nostra divinització. Per això necessita la nostra fe, la nostra confiança, que es tradueixen, entre altres coses, a valorar més els béns espirituals que els materials, la salut i el benestar de les nostres ànimes abans que el dels nostres cossos.

[1] Sant Josep maria, *Amics de Déu*, nn. 190-194.

Pablo M. Edo // Giuseppe papa -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-xviii-de-durant-lany-b-el-pa-de-deu/> (11/04/2025)